

MINDSZENTI LAP

Megjelen
minden vasárnap.

TARSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS IRODALMI HETILAP.

Kéziratok
nem adatnak vissza

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre . . . 6 korona | Negyed évre . . . 1 K 50 f
Fél évre 3 korona | Egyes példány ára 10 fillér.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:
OLOSZKAI HORVÁTH ANTAL

HIRDETÉSEKET

a kiadóhivatal mérsékelt árszabás szerint közöl.
Nyilttér garmond soronként 60 fillér.

Mindszent, 1913. április 6.

14. szám.

Tizenötödik évfolyam.

A szociális olajcsöpp.

A télen megtartott háziipari tanításokról számolunk be. Megelégedéssel olvassuk, helyeslésre készítettek azok a hiteles adatok, amelyek a téli tanítások eredményéről szólnak. Fényesen bizonyítják, hogy a magyar munkás télen is szeret dolgozni és szó sincs arról, amit évek előtt egyesek mondtak, hogy a magyar ember a seprükötést, kosárfonást lenézi, s nem szeret vele pepecselni, mert éppen ellenkezőleg nagy szeretettel karolta föl a mezőgazdasági háziipart, amint az alábbi sorainkból kitűnik.

Hatszáz községben, tizenhatezer ember tanulta meg novembertől március derekáig a háziipart, s ez idő alatt azzal kedvvel foglalkozott. Vidék szerint, ahogy a nyersanyag olcsóbb, vagy ingyen rendelkezésre állott, — tanulták a seprükötést, kosárfonást, fafaragást.

Megalakult több, mint száz háziipart termelő és értékesítő szövetséget, s itt állandóan 8000 munkás dolgozott. Csak ezek, s akik most tanulták a maguk háziiparát, egy millió koronát kerestek; de a magyar háziiparosok jövedelme már felülhaladta az 5—6 milliót, s volt olyan, aki 200 koronát is keresett a télen.

Tehát nemcsak hogy nem ette a készet; tehát nemcsak hogy a jövő nyári keresetre adósságba nem keveredett, hanem még a háziiparból élt a télen; a nyári kereset pedig sertésre, tehénre, a maga háza vételére a takaréokban kamatozik.

Többet is mondunk. A szabadkai háziipari részvénytársulat 5000 munkást foglalkoztat télen; a háziipari országos szövetség 1000 munkásnak adott téle munkát. És ezek hatezren másfél millió koronát kerestek. Alpár, ahol eleink az első nemzetgyűlést tartották, most azzal teszi emlékeztetést, hogy lakói évenként télen ötven-hatvanezer koronát vesznek be a kosarokból, amiket maguk fonnak.

Jól esik megtudnunk, hogy a magyar munkáskéz téli foglalkozását Angolországban, Amerikában is ismerik. Csak ide 24,000 korona ára utazókosarat készítettek a télen a mi magyarjaink.

Nem csekélység ez. Pedig még a kezdet-kezdetén vagyunk. Csak időt kell hagyni, rászokik a téli keresetre minden földműves ember. És ekkor más állapotja lesz a mi hazánknak, kevesebb az elégedetlen, az Amerikába vágyó ember. A munkának meg lesz a becsülete újra.

Elmondtuk ezeket azért, hogy ahol még a munkásság nem beszélt össze téli háziiparüzésre, ott már most tegye meg a lépéseket. Elég ha husz, harminc munkás kiscsajda feliratkozik s idejében bejelentik szándékukat akár a megyebeli gazdasági egyletnek, akár a földművelésügyi minisztérium háziipari megbízottjának, s tanítómestert kérnek.

S lesz kereset, lesz télen kenyér. Még mulatság-számba is megy ez a háziipari foglalkozás, társaságban s a jó meleg szobában.

A községi jegyzőért.

Mindszent nem adott semmit.

A magyar közigazgatásnak a községi jegyzők képezik gerincét. Ők a közigazgatás közvetítői, ők a nép tanácsadói. Egy jó községi jegyző — csak úgy, mint egy jó pap, — valóságos szellemi vezére a népnek s kutforrása a kulturmozgalmaknak.

De a községi jegyzőnek reprezentálni is kell s arra elmegy a csekély fizetés s legtöbbször alig tudja leánygyelmekeit kiházasítani, a fiugyermekek taníttatására pedig nem jut semmi. A jegyző-apa pedig örökséget nem hagyhat hátra gyermekeire, akik pedig apjuk oldala mellett a jegyzői hivatással járó gyakorlati ismereteiket már kora fiatalságukban sajátítják el. Így képződnek a jegyző-családok, akiknek már ős apja is jegyző volt s akik gyermekkoruktól fogva ismerik az egyszerű nép gondolkodásmódját s a falukban azt is tudják, hogy kinek hány tehene, hány malaca van.

Azonban a patriárkális kor letűnt. A jegyzőknek tágabb ismeretkörrel kell bírniok s a jövő jegyző-nemzedéktől ezt még hatványozottabban kell megkövetelni.

A jegyzők fiugyerekeinek intenzívebb neveltetése adta az eszmét a bellügyminiszternek, hogy ezeket a fiukat, akiknek ugyszólván vérében van a jegyzői foglalkozás, állam- és köz-költségen kell neveltetni. Az 1912. évi állami költségvetésben fel is lett véve e célra 50 alapítványi hely, ahol a jegyző fiugyermeke állam-költségen neveltetnek. Ez az alapítványi hely azonban a jegyző létszámához képest csekély.

Többre, legalább kétszer annyira van szükség avégből, hogy az intézmény a kitűzött célt meg-

TARCA

A kiállhatatlan.

Irta: Sztancsu István.

Sziklay Árpád le-föl sétált a műtermében. Gondolkodott. Azután megállt az állványa előtt, elhelyezte a vásznat és előkészítette a festéket, meg ecseteket. Egy új kép festésébe akart fogni, de egy váratlan incidens megzavarta előkészületeiben. Hirtelen felpattant az ajtó s egy magából kikelt, piros arcú kis köpcös ember rontott be.

— Uram, megcsiptük önt! — kiabált rekedt hangon a váratlan látogató. — Igen, igen . . . megcsiptük! Csak ne vessen rám olyan szemeket és ne csodálkozzék annyira. Ön az az ember . . . igen, ön az az ember . . . Nem találok rá megfelelő szót, hogy kicsoda. Aki . . . akinek a más felesége kell. Szóval: ön egy alattomos csábító!

A festőt nagyon meglepte ez a különös ember és különös beszéd.

— Mi az? uram! Mit tetszik parancsolni? Kinek a feleségét . . .

— Talán még letagadná? Az ilyen piktorféle ember különben képes azt is letagadni, hogy életében valaha nőt látott. Igen uram, csak báméskodjék rám. Azonban figyelmeztetem, hogy engem már nem lehet becsapni; nem fog becsapni, mert eléggé becsapott már. Elég volt a komédiából, le az álarccal! Uram, én számon kérem öntől a feleségem! Érti? Számon kérem,

mert elcsábította, mert elrabolta tőlem. Elég-tételért jöttem. Elégtételt fogok venni. Igen, ha vissza nem adja a feleségem, én keresztül fogom önt löni.

Azután, mintha maga is megsokalta volna, amit mondott, alább hagyott a kiabálással és szinte félve kérdezte a festőtől:

— De mondja, az istenre kérem, őszintén mondja meg, csakugyan önhöz jár a feleségem?

Sziklay alig tudta, hogy mit feleljen. Kissé fátyolozott hangon beszélt:

— De hiszen én se önt, se a feleségét soha életemben sem láttam. Nagyon furcsa tehát és nagyon meglep, hogy ön egyszerűen beront ide és olyan hangon kéri a feleségét, amelyet sehogy se tudok magamnak megmagyarázni. Igazán, nem értem. Legalább magyarázza meg.

Erre a nyugodt hangra a kis embert újra előntötte a méreg.

— Nem kell itt semmitse magyarázni. Nagyon jól tudja, hogy miről van szó. Csak ne tessese magát!

És kiabált tovább olyan lármával és kétségbeeséssel, hogy a festő már azt hitte, hogy egy örülttel van dolga. Az első pillanatban a rendőrségre akart telefonálni, de meggondolta a dolgot. Ki tudja? Talán mégse ok nélkül rontott be hozzá ez az ember. És amilyen dühös, most mindenre képes. Még a nyilvános botránytól sem riad vissza. Az pedig rá nézve nagyon kellemetlen volna. Ez az ember most meg van vadulva. Örjögövé tette a szerelem, s majd ordítani fog. Tele kiabálja az egész há-

zat, az utcát, hogy Sziklay megcsalta a feleségével. Igaz, hogy nem ismeri ezt az embert, tán a feleségét se látta soha . . . és mégis, semmit se lehet tudni. Egy negyvenöt év körüli agglegénynek a multjában ki tudja: kik szerepelnek? Okosabb dolognak tartotta hát szelid hangon békéltetni meg a különös látogatót.

— Uram! Legalább azt mondaná meg, hogy kicsoda. Ugy talán . . .

De a kis ember szenvedélyesen vágott közbe:

— No, mintha nem ismerne. Ugye, nem ismer? Nem ismeri a kis Steinert? A Steinert, akinek a felesége jár ide ebbe a házba, ebbe a legénylakásba.

— Igazán nem hallottam még ezt a nevet soha. Se önről, se a feleségéről nem hallottam. Itt biztosan valami tévedés forog fenn. Gondolja meg, sokan lakunk ebben a házban. Tévedni emberi dolog. Talán ön is tévedett.

— Nem tévedhettem, nem tévedtem. Ki van zárva mindenféle tévedés. Biztosan megtudtam mindent, mielőtt idejöttem volna. Uram! Ide vezetnek az összes nyomok. Nem lehet engem olyan könnyen a talhoz állítani . . . Azt hiszi, hogyha letagad, itt mindent, akkor én majd tovább állok és még hozzá, mielőbb távoznék és ön jót nevetne rajtam; bocsánatot kérek, hogy mégse ön az az ember, akit kerestem. Nem, uram, velem nem lehet olyan könnyen elbánni! Én biztosan tudok mindent. Detektíveket fogadtam és azok is nyomoztak, meg én is. Mindnyájunknak a nyomozása az ön ajtajá-

felelőleg szolgálhassa. A belügyminiszter tehát a vármegyékhez fordult alapítványi helyek létesítéseért. Egy alapítványi hely évenként 600 K.

Csongrádvármegye alispánja felszólította a megyebeli községeket, hogy az alapítványi tőke megteremtéséhez vagyoni viszonyaikhoz mérten járuljanak hozzá. A vármegye valamennyi községe hozzájárult. Mindszent község, Csanytelek és Öttömös községek kivételével.

A még hiányzó 243 K 13 fillért a törvényhatósági bizottság a vármegyei szegényalapról fogja kiutalványozni s miután ezen vármegyei határozat senki által meg nem felelőzetett s így jogerőssé vált: a jegyző fiúgyermek internátusánál egy alapítványi hellyel Csongrádvármegye is képviselve lesz.

Boldogulásunk utja.

Nem kell azt hinni, hogy minden színültig tejfől. Az egész világon keresve sem kereshetnénk szerencsétlenebb nációt, mint mi vagyunk magyarok. Mi rendszeren saját magunknak szoktunk ellenségei s nagyon is veszedelmes ellenségei lenni. Hogyha közállapotainkról beszélünk, szinte kínálja magát minden egyes kérdés, hogy róla szólva, bizonyítsuk azt a szomorú valóságot, hogy bizony mi csakugyan pusztulunk, veszünk és nincsen meg bennünk az erő, hogy a pusztulást megállítsuk. A társadalmi életben határozott visszaféjlődés észlelhető, mintha a középkor akarna visszaállani vagy már vissza is állott volna, olyan nagy elkülönülés észlelhető az egyes társadalmi rétegek között, természetesen a társadalom kárára és nagy veszedelmére.

Az a kinövés mely a „különb légy apádnál” jelige alatt kezdődött meg, ma már olyan kolosszus lett, amelytől minden erővel kell védekezni, mert képes halomra dönteni minden társadalmi egységnek még a lehetőségét is.

S hogy ez így igaz, legjobban bizonyítja a mostani helyzet. A zöldségtermelés a magyar földön a bolgárkertészek kezébe került.

Az itt megtelepedett bolgárok mind-egyike vagyont gyűjtött a mi éhhetetlenségünkben. Az ősön azonban a bolgárokat haza szólította a magyarföldről a hazájuk iránti kötelesség.

Nagyon sokan ott vértettek el a bolgár nemzeti dicsőség harcterein s nem térhetnek többé vissza az elhagyott földekre. Talán nem is lehetne ezt sajnálni, elvégre most már a magyar emberek vegyék a kezükbe a kertészetet.

De épen itt van a fordulat. Olvashatta mindenki az országos lapokban, hogy Szatmár városának egész közönsége fölélezett arra a hirre, hogy az elesett bolgárok özvegyei bejelentették visszajövetelüket az elhagyott földekre, ahol folytatni fogják az elesett férjek által kezdett munkát. Attól féltek a szatmáriak, hogy a város zöldség-szükibe kerül, mert a magyar gazdák nem voltak hajlandók bolgár kertészkedésbe fogni. Ehez nem kell semmiféle és semmilyen irányu kommentár.

Talán elég is a magyar közállapotok rajzához ez a néhány röpke kép.

Nem okozhatnak ezek senkinek sem nagy gyönyörűséget. Szomorú valóság mind és az bennök a legeslegsomorubb, hogy évről-évre mind rosszabb lesz a helyzet, mind fokozatosabb a visszaféjlődés, de nyugodtak nézzük, mintha bizony magunk is azt akarnánk, hogy lassan, de egészen biztosan pusztuljunk el.

Persze, mi nem érünk rá ezekkel a dolgokkal foglalkozni. Más dolgok a fontosak nekünk... Pedig jó volna már egyszer szétnéznünk a nagy világban és nem szégyelni a tanulást sem.

Nem lesz nő belőlünk mindaddig semmi, amíg meg nem tanuljuk, hogy a vagyonosodás, a nemzeti vagyonosodás az alapja a boldogulásnak. A konszolidált erős társadalmi viszonyok tesznek hatalmassá és a hatalmas nemzet ereje megsemmisít minden olyan törekvést, amely nem a nemzeti érzésből fakadt, amely nem a nemzeti jólétet segíti elő!

hoz vezetett. Uram! Az ön ajtajához, az ön lakásába. Adja vissza a feleségem... a feleségem...

A vége felé már annyira kiabált, hogy Sziklay jónak látta kissé keményebben rászólni. Végre is, szomszédai vannak, akik ilyen hangos társalgás mellett mindent egész kényelmesen kihallgathatnak.

— Ha így folytatja tovább a lármázást, rögtön rendőrt hívok és a kapitányságra kísérem.

Azután méltatlankodva folytatta:

— Mégse eljárás berontani a lakásomra, összekiabálni itt mindent ész nélkül és ennyire visszaélni a türelmemmel.

Néhányszor végig sétált a műtermen, a fejét lehajtotta, az arca kipirult, a szája idegesen mozgott; látszott rajta, hogy a türelme készül elhagyni. Fölvetette a fejét és odaállt Steiner elé.

— Hallja! Térjen észére és értse meg, hogy én a maga feleségét nem ismerem, nem is látam soha. Ezt jó lesz meggondolnia, mielőtt nyilvános botrányt rendezne. Az ön detektívei nem a legjobbak, ha ennyire félrevezetik. Fogadjon fel új embereket, akiknek több lesz még a lelkiismeretükből, mint a mostani nyomozóinak. Figyeltesse meg a feleségét jobban és meg fogja látni, hogy tévedett.

Néhány másodpercig szótlánul néztek egymásra. A kis Steiner láthatólag gondolkodni kezdett a dolog fölött. Az arca lassan elvesztette előbbi dühös kifejezését. A harag pirossága sápadtsággá változott arcán és olyanféleképpen érezte magát, mint akit egy nagyon kellemetlen határozatlanság fojtogat. A hátát is meggörcsítette kissé s egész alakja a szálnalmasan meg-

hunyázkodó ember alakját vette fel. Dadogva és félre beszélt:

— Uram, hát igazán nem ön volna az, akihez a feleségem jár? Különös lenne... Pedig szentül meg voltam róla győződve. Azt mondták a detektívek is. Hitesse el velem, bizonyítsa be, hogy az egészből egy szó sem igaz, mert megőrülök. Nagyon szeretem azt az asszonyt. Odaadnám az egész világot, ha nem volna igaz; ha csakugyan hű volt hozzám. Földhözragadt szegény leány volt, amikor elvettem. Ugy látszott, mintha ragaszkodott volna hozzám. Hízogott és én nem tagadhattam meg tőle semmit. Kis üzletem jövedelmét mind fölemésztette a sok selyem, színház, meg tudom is én, micsoda, amire csak szüksége volt. Semmit se sajnálnék, csak tudnám, hogy nem csalt meg; hogy ő még mindig az én hűséges feleségem. Győzzön meg, nyugtasson meg, ha teheti.

Sziklay gondolkodott. Hogyan nyugtassa ő meg ezt a szerencsétlen embert. Beront hozzá dühösen, szinte félőrülten és hangosan kiabálva, a feleségét követeli. Most meghunyázkodik és arra kéri, hogy nyugtassa meg. Hogyan tegye ezt? Híz nem is ismeri a feleségét. Talán soha, még csak pusztán véletlenségből se találkozott vele; még csak az utcán sem.

Mégis hirtelen egy mentő gondolata támadott. És miért ne? Ez a bolond, ez a meghunyázkodó, idegesen reszkető alak csak azt kéri tőle, csak azt akarja bizonyosan tudni, hogy a felesége nem ő hozzá jár. Csengetett.

Egy magas, nyulánk, de azért eszményien szép hullámos haju szőke leány lépett be könnyű és kacér vörös selyemmel diszített rózsaszín pongyolában. Sziklay intett neki a szemé-

Ujdonságok.

— **A villanyvilágítás ügye.** A község közvilágítása tárgyában kiadott árlejtsési hirdetmény folytán tegnap délelőtt 10 órakor tartott ülést a bizottság, a község háza tanácstermében. Az ülés iránt nagyobb volt az érdeklődés, mint a rendes közgyűlés iránt. Ami érthető is. Elvégre mindenki igyekszik haladni, s mindenki örül annak, ha a modern technika vívmányaihoz valamely uton-módon elárvult községünk is hozzájuthat. A versenytárgyalási hirdetményre 3 ajánlat érkezett. Weisz Miklós és társai, Magyar Siemens—Suckert budapesti cég és az Elektra villamos és erőtelepeket építő Rt. budapesti cégé. Ez utóbbinak egy kis kalandja keletkezett. Bár a kauciója rendes időben le volt téve, ajánlata expressz csomagként feladva, mégis csak a csomag szállítólevele érkezett meg, ami fölött aztán annál kevésbé tárgyalhattak, mert hiszen még a délután 5 órára elhalasztott ülésre sem érkezett meg a csomag, hogy az ajánlatot a bizottság felbonthassa volna. Már a délelőtt folyamán oly hírek keltek szárnyra, mintha a posta miatt lekészt ajánlat sokkal kedvezőbb lenne a községnek. Ellenőrizni ezt a hirt nem lehet. Az sem lehetetlen, hogy ezt ugratásként találták ki. Bármint álljon is a dolog, a legvalószínűbb az, hogy új versenytárgyalásra kerül a sor és a villanyvilágítás ügye nem haladhat oly gyorsan előre, mint amint mindenki szeretné.

— **Sorozás.** Holnap, azaz folyó hó 7-én reggel veszi kezdetét az idei főszorozás járásunkban. A polgári elnök Dr. Sulcz Lajos várm. árvaszéki elnök lesz. Az eredmény elé azért, néz kíváncsian mindenki, mert az idén először soroznak az új törvény szerinti, amelynek alapján póttartalékba a kevésbé alkalmasak is besorozandók. A régi sorozási nótának, hogy „maraditthon kettő-három nyomorult”, jelentősége oda, lesz; most már viszik katonákhoz azokat is s akik itthon maradnak, igazán hasznavehetetlenek.

— **Esperesi beiktatás.** Futó Zoltán szentesi ref. körlelkész mint értesülünk esperessé választották s ünnepélyes beiktatása e hó 8-án lesz Szentesen a városháza kupola termében.

— **Gondoskodjunk magunkról.** A Magyarországi munkások rokkant- és nyugdíjgyulete most bocsájtotta közre múlt évi számadását. E szerint az egyesület összes vagyona a múlt év végén 9 millió 931 ezer 125 koronát tett ki, mely érték-

vel, azután keresztülfogta a derekát és oda állt Steiner elé egész közel.

Nézzé, nem a feleségem, de bizonyosság arra, hogy az ön felesége nem jár hozzám. Megfordult és intett a leánynak, hogy távozzon.

A kis Steiner hálátelten emelte szeméit a festőre. Olyan hálátelten és szívből beszélt, mintha az imádságát mondotta volna.

— Köszönöm uram, köszönöm. Ezt soha se tudom elfelejteni. Se meghálálni. Azok a defektívek csak a pénzemem zsarolták el. Bocsásson meg, megteheti. Nagyon szerencsétlennel éreztem magamat. Ugy-e, megbocsát?

Sziklay biztosította teljes jóindulatáról, s nagyon örült, mikor a kellemetlen látogatást végre sikerült leráznia a nyakáról. Az pedig még a lépcsőházból is mormogott vissza valamit, ami a háláról szólt. Ezt azonban már nem lehetett hallani, mert az ajtó gyorsan becsukódott utána. Sziklay pedig újra vissza ment a vászna elé és a festékekkel, meg esetekkel babrált.

Egy perc is alig telt el és néhány alig hallható finom kopogtatás után felnyitott az ajtó és egy sugár nő rontott be kipirult arccal. Oda ugrott a Sziklay nyakába és összecsókolta.

— Nálad járt? kérdezte az asszony.

— Kicsoda?

— Az a vén utálatos, a férjem. Képzeld, épp a lépcsőn jött le, alig tudtam beugrani a házmesterékhöz.

— A férjed volt?

— Igen, a férjem. Csak nem árultál el neki?

— Dehogy. Becsengettem a modelletem és megnyugtattam. Alig tudott eleget hálálkodni.

— Aranyos vagy. És ügyes vagy. Oh az a... kiállhatatlan.

papírokban és kilenc előkelő pénzintézetben van elhelyezve. A fizető tagok száma 164 ezer 946. Az egyesület húsz év óta áll fenn, s 1903. év márciusától, mikor az egyesület a segélyek fizetését megkezdte, 1910. év végéig 1791 rokantnak, 475 árvának és 199 özvegynek több mint 2 millió 420 ezer koronát fizetett ki segélyként. Az egyesület tagjai lehetnek ipari munkások, iparosok s általában kisebb jövedelmű egyének. Tagsági díj hetenként 20, 24 vagy 30 fillér. Akik érdeklődnek az egyesület iránt, azok bővebb felvilágosítást nyerhetnek Zámbo Lajos pénztári ellenőrnél Mindszentben.

— **Községi közgyűlés.** A képviselőtestület folyó hó 3-ikán tartotta áprilisi havi rendes közgyűlését. Nem nagy érdeklődés nyilvánult, a tárgysorozat sem sokat ígért. A járványkórház elhelyezése tárgyában kiadott főszolgabírói rendeletet a képviselőtestület rövid hozzászólás után bizottsághoz utasította. A külterületi gazdasági ismétlőiskola szervezése tárgyában a kir. tanfelügyelő átiratot intézett a községhez. A képviselőtestület a rossz pénzviszonyokra utalással, nem tartotta teljesíthetőnek az átiratban foglaltakat. Hubacsék Pál kir. táblai tanácselnök üdvözlésére bizottság küldetett ki. Özv. Szabó Józsefné részére 10 korona havi segély állapított meg, férjének 45 évi folyatóságos szolgálatát után. Lantos István az újtelepen ház helyet kért. Kérése teljesített, s közben a Dáskál Péter volt fogyasztási ellenőr kérelme folytán hozott alispáni határozat fölött volt ismét parázs vita. A leirat tudomásulvétele felett kellett csupán határozni. Tárgyalni felette nem lehet, ez minden egyes alkalommal előkerül s fölösleges vitát provokál. Így volt ez a jelen esetben is. A község képviselőtestülete az alispáni határozatot fölül nem bírálhatja, csak afölött van szavazás, hogy tudomásul veszi-e vagy sem. Szinte kár a képviselőtestületnek nyugodtságát ilyen ügyekben elveszteni. De hát néha személyeskedni is kell valamelyest...

— **Hidverési munkálatok a Tiszán.** A kereskedelemügyi miniszter értesíti az alispánt, hogy a cs. és kir. 14. számú utász zászlóalj f. évi május hó 26-tól szeptember 15-ig, időközönként a Tiszán, Szeged felett és alatt hidverési gyakorlatokat fog végezni. Ezen gyakorlatok zavartalan foganatosítása végett szükséges, hogy a gyakorlatok napján délelőtt fél 7-től 11 óráig, délután 2 órától 5 óráig a közlekedés a Tisza ezen szakaszán szüneteljen. A közlekedés tilalmát a gyakorló hely felett mintegy 2000 lépés távolságban kitűzött piros lobogó fogja jelezni. A személyszállító gőzösök menetrend szerint közlekedhetnek s a lehetőséghez képest egyéb vízi járművek és tutajok is átérhetnek, erre nézve az engedélyt az utász zászlóalj által felállítandó folyamnézőség parancsnoka fogja megadni. A hidverési gyakorlatok érdekes látványt nyújtanak s valószínűleg Mindszent alatt is lesz hidverési gyakorlat.

— **Elítelt hetvennégy éves kuruzslónő.** A szegedi törvényszék e hó 4-én gondatlanságból okozott emberölés miatt egy évi fogházra ítélte özvegy Szabó Péterné hetvennégy éves szülész nőt, a szegedi tanyák híres kuruzslónőjét. A vád ellene az volt, hogy egy alsótanyai parasztasszony halálát az ő gondatlansága okozta.

— **Mezőfi Vilmos sajtópöre.** Egy ciklussal ezelőtt a szegvári kerület képviselője volt Mezőfi Vilmos. Mikor a mondátumát elvesztette, lapunk felelős szerkesztője ellen is pört indított, a nyomdában készült röpirat miatt. Az esküdtsek azonban fölmentette főszerkesztőnk. — Mint a „Magyar Lobogó“ című lap legutóbbi számából értesültünk, hasonló sors érte Domján Gyula felelős szerkesztőt is. Bepörölte Mezőfi Vilmos, a bíróság pedig fölmentette. Az inkriminált cikkek csak az első bekezdését közöljük le: „Van Budapesten egy szemét, piszok lap, amely állandóan a mások befektetéséből élésködik. Ez a szemét lap a „Szabad Szó“. Ennek a szemét lapnak a tulajdonosa Mezőfi Vilmos“ — A bíróság a valódiság bizonyítása alapján mentette föl a

vádoltat, elmarasztalván Mezőfit az összes költségek megtérítésére. Azt hisszük, ez sokakat kiábrándít abból a vak buzgalomból, amivel eddig Mezőfi munkálkodása iránt viseltettek. Ez okon emlékeztünk meg mi is e rövid hír alakjában a tárgyalásról, amely sok érdekes mozzanatot tartalmaz, de amelyeket lapunk szűk kerete miatt le nem közölhetünk.

— **Katonák aratási szabadságolása.** A honvédelmi miniszter, mint az előző években az aratási idő tartamára nagyobb számú legénységet bocsájt szabadságra. Az erre vonatkozó értesítést a jövő hó folyamán fogják közzé tenni, addig tehát jelentkezni nem lehet.

— **Az időjárás.** Az országos meteorológiai intézet jelentése szerint elvetve csapadék és egyelőre lényegtelen hőváltozás várható. A hőmérséklet délben 14-5 C. fok. — Meteor szerint április 6. részben csapadékos, 8. meleg idő, míg 10. körül, de inkább csak ezt követően, nagyobb hőstüllyedés várható, vagyis április első fele eléggé változatosnak ígérkezik az időjárás szempontjából. A második fele már kevesebb változást ígér, amennyiben 18-ika körül csapadékos jellegű időjárás ígérkezik ugyan, kiadóbb, mérsékelté azonban a 20-iki holdtölte mérsékelheti. Ezt követően már csak 26. és 30-án következnek oly bolygó állások, amelyek zavarólag hathatnak az időjárásra és pedig a 26-iki lehűlést hoz, ami nagyobb is lehet, miután a 30-iki is segíti ebben. Április havának változási napjai: 6—8—10—14—18—20—26. és 30-ra esnek Május hó változási napjai: 2—4—5—6—7—13—16—20—23—28. és 31-kére esnek. Ezek szerint május hava első napjaiban szeles ugyan, de enyhe, sőt meleg jellegű időt ígér, melyet a 7-iki hűvös, esetleg hideg jelleg fog megzavarni, fagypontra azonban aligha kerül a hőmérséklet, miután ezt előzőleg a meleg jelleg mérsékelni fogja. 7-ikét követően egész 16-ikáig, csak egy gyenge hatású változási nap van így ezen időköz elég nyugodtnak ígérkezik. A kiadóbb csapadék 16. körül várható s 20-ikát követően pedig ismét inkább a szárazabb jelleg van hivatva kifejlődni.

— **A csongrádi szőlők veszedelme.** A múlt évben a csongrádi szőlőkben ijesztő mértékben lépett fel a cserebogár pajorok, úgy, hogy a csongrádi szőlő állományt komolyan veszélyeztették. Csongrádnak főjévedelmi forrása lévén a szőlő illetve bortermeles, a fenyegető vesz elhárítása céljából a cserebogarak irtására nézve szigorú szabályrendeletet hozott s a cserebogarak irtását nem bizza az egyes szőlőtulajdonosokra, hanem azt hatóságilag alkalmazott munkaerővel kívánja végeztetni. Ez a szabályrendelet a vármegyei törvényhatósági bizottság részéről is jóváhagyást nyert s nincs más hátra, mint annak szigorú, lelkiismeretes és szakszerű végrehajtása. Nincs kétségünk, hogy a miniszter a csongrádiak kérelmét támogatni fogja s felhívja az országos rovarügyi intézetet, hogy az irtás vezetésére és ellenőrzésére szakközvetet küldjön ki.

— **Vasuti dijszabás.** Mikor az államvasutak a múlt évben emelték a teherszállítási díjtételeket a szentes-hódmezővásárhelyi, a szentes—kunszentmártoni és orosháza—csongrádi vasutvonalak vezetőségei nem vállaltak szoliaritást az állami vasut tarifa díjtétel emelésével, hanem egyértelműleg kimondták, hogy díjtételeiket a kezelésük alatt álló helyi érdekű vasutakon nem emelik fel. A díjtételek tehát maradnak a régi. Az államvasutak igazgatósága most újból kérdést intézett a h. é. vasut igazgatóságához, hogy az eddigi szállítási díjtételeket továbbra is fenntartja-e? Nagyon természetes, hogy fentartja, mert a parallel futó államvasutakkal a mi magas csatlakozási illetkeikkel mi sem konkurálhatunk.

— **Ki akar kertészkedni?** A földművelésügyi miniszter az ország egyes pontjain több oly állami zöldségtermelő-telepet létesített, ahol a földművelők a bolgár-rendszerű zöldségtermelést gyakorlatilag megtanulhatják, hogy később módjukban legyen a hazai termelőterületnek minél nagyobb foku kihasználása. Az állami kertészetekbe most munkások fogadtatnak

fel abból a célból, hogy egy két év leforgása alatt a munkások a fagondozásban és gyümölcs-csomatolásban, ugyszintén a zöldségtermelés különböző módozataiban a kellő gyakorlati jártasságot megszerezzék, s ilyformán mint gyakorlati munkások munkavesetőkül az állami telepeken alkalmazhatók, vagy községek részére mint vándor-fagondozók ideiglenesen átengedhetők legyenek. A kiképzés ideje alatt a munkások napszám és ellátás fejében személyenként és naponként 3 korona napszámért kapnak, mely kéthetenként fizettetik ki. Akik hajladók a kertészkedés megtanulására, azok jelentkezhetnek Szvoboda Ödön gazd. szakintónál, vagy a Hitelszövetkezet igazgatóságánál, hol minden egyéb felvilágosítást szívesen megadnak.

— **Disznótoros vacsora.** Csütörtökön, e hó 10-én este BERTÓK JÁNOS vendéglőjében disznótoros vacsora tartatik. Egy teríték ára fél liter borral együtt 1 korona 50 fillér.

— **A legeltetés megkezdése.** Ide s tova a jóságot kihajtják a legelőre. De csak arra a legelőre lehet a jóságot kihajtani, a melyet gondoztak. Mielőtt a fák ki nem lombosodtak, a jóságot a legelőre kihajtani nem szabad. Az a község, amely legelőjét gondozás nélkül hagyja, nagy mulasztást követ el. Meg kell járni a legelőt fogas boronával. Meg kell tisztítani és pedig a közérő kirendelésével, minden nem oda való növényről, a savanyu füvektől, a lósóskától, a szerb tövistől, a kutyatejtől. Aztán érett és apróra törött trágyával javítani kell a legelőt. Ujabbán több község mitrágyákkal is igyekezett a közlegelőt javítani, és nehogy azt higyük, hogy ez a község a közvagyon gyarapította. Méltó minden dicséretre, mert ez kincs. A földművelésügyi miniszter a községeket a legelőjavításban készséggel ingyenes szaktanácsadással és anyagi segítséggel támogatja. Ezt is jó a községi előjárásoknak tudni.

— **Arankairtás.** A lóheréseket és lucernásokat annyira veszélyeztető arankairtást a földművelésügyi miniszter elrendelte. Ennélfogva érdeklődésben fekszik minden gazdának, hogy az arankairtást haladéktalanul kezdje meg, mert ellenesetben az iránt a hatóság a gazda költségére fogja végeztetni s azonkívül a mulasztót érzékeny pénzbírsággal fogja sújtani.

— **Több érdeklődőnek.** Dr. K. Nagy Sándor úr a hozzá érkezett tudakozódásokra külön-külön választ nem írhatott, helyett tudatja azonban, hogy az ügyet minden oldalról tárgyilagosan megvilágító nyilatkozatot a legközelebbi számban fog leközzölni, amikor szó szerint ismertetni fogja a feljelentést is.

— **Harc a tudóvész ellen.** Valóban nagyfontosságú hírt kaptunk Berlinből, mely szerint a tudóvész gyógyíthatóságának az emberiséget oly nagy mérvben érdeklő problémája valahára mégis csak megoldást nyert. A berlini Oranienburger Strasse 66. számú épületben van elhelyezve a „Klinik für Lungenkrankheiten“ című tüdőbetegség speciális klinikája, amely most ugyszólván az egész világ érdeklődési központja, amennyiben ezen a klinikán alkalmazták a Weninger féle gyógymodot meglepő sikerrel. Érdekes képet nyújtanak most ezen épület várótermei, ahol — a külföldi lapok hívei nyomán — különféle nemzetiségbeli szerencsétlen tüdő és gégebetegség gyűlnek össze a biztos halál elől menekülni, egészséget, életet keresni. És e sok nyelvű nemzetiség mind megtalálja a saját nyelvén beszélő klinikai alkalmazottat, aki tolmácsolja, felvilágosítja s kellő elhelyezéséről is gondoskodni köteles, amennyiben a klinikán valamennyi beteg elhelyezni képtelenség. De amire mi magyarok méltán büszkék lehetünk: a zseniális gyógymod megalkotója: Weninger tanár, magyar ember, aki mintegy 20. év előtt származott el Budapestről külföldre s mint természetbúvár, tudományos művei által csakhamar feltűnést keltett. Évek hosszú során át dolgozott csendben, de vasakarattal a tudóvész gyógyításának nagyfontosságú problémáján sikertelenül, míg végre rendíthetetlen kitartása meghozta a szenvedő emberiség százezreinek a mentését. A klinika élén most maga a tudós áll, aki a kellő orvosi assistencia mellett fáradhatatlan ambícióval végzi megbecsülhetetlen munkáját. A gyógyulások eddigi statisztikája meglepő. Az elsődleges állapotbeliek valamennyien gyógyulnak, a másodlagos állapotbeliek közül 89 százalék, s a harmadlagos (tertiär) tehát az utolsó állapotbeliek közül — akinek tüdejében már barlangok (cavernák)

képződtek 54 százalék, tehát még ezeknek is több mint a fele, adatik vissza az életnek, tehát Wenigert méltán nevezhetjük most már a szenvedők megváltójának. Hazánkfiára mi annyival büszkéek lehetünk, mert — mint illetékes helyről értesülünk — hosszú távollét után még ma is, a külföldiek előtt is, magyarnak vallja magát.

— **A szegény tüdőbetegekért.** Husvét másnapján K. és F. iparostársaink is elmentek locsolkodni s a szokásos pirostojás és bokréta helyett néhány garast kértek a szegény tüdőbetegek részére. A locsolás befejeztekor 3 K 70 fillért számláltak össze s ezen összeget illetékes helyre való továbbítás végett átadták a községi előljárásnak.

Téli szalámi

tisztán kezelt sertéshúsból
kilója 3 korona 40 fillér.

Fölt kolbász
legjobb ízű, raktáron van.

Füstölt oldalas
kilónként 1 K 60 f. Ugyanaz
fölve kis adagokban is.

Egyéb hentesárúk
mindenkor a legolcsóbb
áron kaphatók.

Teljes tisztelettel

Judik Menyhért, hentes.

**MODERN
BÉLYEGZŐT**

ruggyantából vagy rézből
hivatali, kereskedelmi v.
magánhasználatra, kiváló
anyagból, legtartósabb és
legszebb kivitelben olcsó
áron és bérmentve szállít

HORVÁTH A.
gummbélyegzőgyára
Mindszent

Ha már mindent megpróbált, ha már mindenben
csalódott, úgy vegyen egy üveg egyedül valódi

Hungária Sósorszeszt,

mert ez az egyedüli sósorszesz, mely a párisi
kiállításon is a legmagasabb díjat GRAND PRIX
PARIS nyerte. — Főelárúsító Mindszent:
KATONA ISTVÁN GYÓGYSZERTÁRA

**Lakodalmakra
házi ünnepélyekre**
tisztán kezelt jó zamatú
Bort,
saját főzésű igen finom
Pálinkát,
hordós vagy palackos
Sört

nálam vehet a legolcsóbban!

Vig Dániel
pálinkafőzdéje, bor- és
szesznyagkereskedése

Mindszent, Pallavicini-tér 126. sz.

Milliók használják

Köhögés

rekedtség, hurut, elnyálkásodás,
görcs és számarköhögés ellen a

KAISER-féle mellkaramellák
a három fenyővel.

6100 közjegyzőileg hitelesített bizonyít-
vány orvosoktól és magánosoktól
kezességet nyújtanak a biztos hatásról.

Kiváló jó hatású és kellemes ízű bonbon.
Csomagja 20 és 40 f. Doboza 60 fillér.

Mindszentben kapható:

Katona István gyógyszertárban
és **Korom Lajosnál.**

**BRÁDY-féle
GYOMOR-CSEPPEK**
ezelőtt Máriacelli cseppek

több mint 30 esztendő óta úgy beváltak,
hogy nélkülözhetetlenek minden háztar-
tásban. E cseppeknek utólérhetetlenül jó
hatása van emésztési zavaroknál, azután
páratlan gyomorrontás, gyomorégés,
székrekedés, fej- és gyomorgörcsök,
émelygés, szédülés, álmatlanság, kólika:
vérszegénység, sápkór stb. ellen.

Kapható minden gyógyszertárban. Egy
nagy üveg **1 K 60 f.**, kis üveg **90 f.**,
6 üveg **5 K 40 f.**, 3 nagy üveg **4 K**
80 fillér beküldése után küld franko

Brády K. gyógyszertára
a „Magy. Királyhoz“ Bécs,
I., Fleischmarkt 2., Depot 5.

Ügyeljünk a védjegyre, amely a Mária-
cellii Szűz Máriát ábrázolja, a vörös-
színű csomagolásra, s az aláírásra, amely
az oldalt levő kép másolata és utasít-
sunk vissza minden utánzatot

HÁZELADÁS.

A Helfy-utca (újsor-utca) 247. sz. ház szabad-
kézből eladó. Értekezhetni Bánfi József tulaj-
donossal.

Arjegyzéket küld:
borról.

Szőlővesszőről.

akác,
gledicsia,
nemes gyümölcsfa
és
vadonczról

Ungvári László Regled.

Horváth Antal könyv- és műnyomdája, Mindszent
Telefon-számunk: 9.

A „MINDSZENTI LAP“ előfizetési ára:

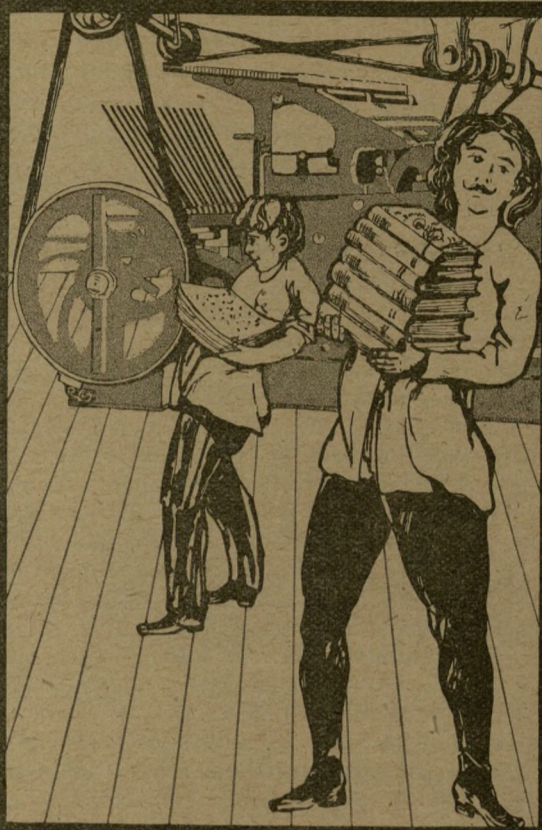
Egész évre 6 K — f

Fél évre 3 K — f

Negyed évre 1 K 50 f

Egyes szám ára 10 fillér.

MŰVÉSZIES
NYOMTATVÁNYOK
GYÁRTÁSA

**HORVÁTH
ANTAL
MINDSZENT**
KÖNYV- ÉS MŰNYOMDA
INTERURBAN- TELEFON: 9

Százezer ember

használja mindennap
a törvényesen védett

Kakukfű Házszer Sósorszeszt,

mert minden alkalom-
mal az első segítséget
adja, s bámulatosan
használ akár külső-
leg, akár belsőleg.

Készíti:

Tagányi Arthur gyógyszertára
Hódmezővásárhelyen.

Egy üveg ára 1 K, kis üveg 40 fillér.

Mindszentben kapható:

Farkas István, Bergel Lajos, Diamant Gyula, Biró
Gábor, Steindl János, Biró Andor, Hevesi Lajosné,
Kardos Dezsóné és Balázs Ferenc üzletében.

Utánzatoktól óvakodni kell! Csak olyan üveget fogad-
jon el, melynek címkéjén a TAGÁNYI név olvasható, mert
más készítmény értéktelen utánzat.

Modern iparosok és kereskedők

régóta tudják, hogy árúik, illetőleg
készítményeik csak hirlapi közzététel
által lehetnek ismeretesek a nagy-
közönség előtt. Mert a hirdetés által
sokkal nagyobb forgalmat érnek el
s jólétben, vagyonban gyarapodnak.

A hirdetés tehát minden iparosnak és kereske-
dőnek csak hasznára lehet. Hogy segédkezet
nyujtsunk mindenkinek, a hirdetések árát mér-
sékeltük s olcsó árajánlattal szívesen szolgálunk
A Mindszenti Lap kiadóhivatala.